

2009. – С. 106. 3. Див, напр., Закон України «Про захист персональних даних» // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 34. – Ст. 481 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2297-17> 4. Васильєв А. В. Теория государства и права: Курс лекций. – М.: Флинта: МПСИ, 2006. – С. 27. 5. Павло Петренко: «Ми повинні стати адвокатами простих людей...» // Бюлетень Міністерства юстиції України. 2015. – № 165. – С. 6 – 9.

Onishchenko N. Legal and social progress: interdependence and mutual responsibility

An important issue scientific achievements of the present which is of great practical importance, is the subject dedicated to legal and social progress.

Unfortunately, it has not become a subject of study in the domestic legal science, particularly in humanitarian and scientific heritage in general. However, it is clear that considering the reform, reform transformational changes, should be given due to the phenomenon of social reality, as legal progress. While it is understood that law serves, on the one hand, as the object of reform (from perfect law, its effectiveness, constructive) depends on the impact of reforms, therefore legal development. On the other hand it is clear that the right – a factor that means reforming public relations and displaying the results achieved and their normalization and consolidation appropriate, therefore, social progress, social progress. Thus the law should reflect today and challenges and demands of civil society, and most importantly, enforce the change that requires both civil society and ordinary people.

Modern democratic processes and changes taking place in all areas of legal and state development in Ukraine needs a clear, coherent, regulated components of the relevant legal system.

Unfortunately, many of these processes are inhibited or slowing or even undergo destructive influence by significant manifestation of legal nihilism, pessimism legal and legal demagoguery. Expectations that dysfunction of legal consciousness and its dysphasia go away or leveled today, unfortunately, was not justified.

In this context, two questions arise:

a) What should be the right of European nations that it was perceived and supported each ordinary man and civil society;

b) What should be the general cultural, social, purely legal level of the average person to make it ideologically relevant, capable guidance of modern law as a reflection, a reflection of the legal democratic development.

Thus, we can state that the solution or at least a definition of the necessary measures in the above context is one of the components and interdependence of legal and social progress.

УДК 321.01

Н. М. ПАРХОМЕНКО,
доктор юридичних наук

**ПРАВОВИЙ СВІТОГЛЯД ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ
ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ ПРАВА ТА ПРАВОПОРЯДКУ**

Значасться, що правовий світогляд суб'єктів суспільних відносин формується шляхом усвідомлення правових понять, ідей, принципів, змістом яких є сприйняття права як цінності, що сприяє забезпеченню прав, свобод, справедливості, законності та його верховенства. У підсумку – цілісне уявлення про право, його природу, зміст, при-

значення у регулюванні суспільних відносин. При цьому наголошується на взаємозв'язку правового світогляду та правової ідеології. Сучасний суспільно-політичний стан в Україні в ідеологічній сфері має кризові характеристики, усунення яких можливе шляхом формування національної ідеї, входження в європейський правовий простір, а також усвідомлення важливості та значення цих процесів для подальшого прогресивного розвитку України.

Ключові слова: правовий світогляд, ідеологія, правосвідомість, національна ідея, європейські цінності.

Пархоменко Н. Н. Правовое мировоззрение как фактор формирования эффективной системы права и правопорядка

Отмечается, что правовое мировоззрение субъектов общественных отношений формируется путем осознания правовых концепций, идей, принципов, содержанием которых является восприятие права как ценности, которая способствует обеспечению прав, свобод, справедливости, законности и его верховенства. В итоге – целостное представление о праве, его природе, содержании, назначении в регулировании общественных отношений. При этом подчеркивается связь правового мировоззрения и правовой идеологии. Современное социально-политическое состояние в Украине в идеологической сфере имеет кризисные характеристики, преодоление которых возможно путем формирования национальной идеи, вхождение в европейское правовое пространство, а также осознания важности и значения этих процессов для дальнейшего прогрессивного развития Украины.

Ключевые слова: правовое мировоззрение, идеология, правовое сознание, национальная идея, европейские ценности

Parkhomenko N. The legal world Outlook as a factor in the formation of an effective system of law and law enforcement

Points to the fact that the legal world Outlook of subjects of public relations is formed by an awareness of the legal concepts, ideas, principles, contents of which is the perception of the right as values, which promotes rights, freedoms, justice, legitimacy and its rule. In the end-the holistic idea of law, its nature, content and purpose in the regulation of social relations. This emphasizes the relationship legal worldview and legal ideology. Contemporary socio-political condition in the ideological sphere has a crisis, that is possible through the formation of national idea, occurrence in the European legal space, as well as awareness of the importance and value of these processes for the further progressive development of Ukraine.

Key words: legal Outlook, ideology, legal consciousness, national idea, European values

У сучасному суспільстві одночасно співіснують два підходи до сприйняття права: визнання його основним регулятором суспільних відносин та цінністю, з другого боку – невизнання його як такого та заперечення його впливу на суспільні відносини (правовий нігілізм). Домінування зазначених підходів залежить від багатьох чинників, серед яких: соціально-економічний рівень розвитку суспільства, правової культури, правової ідеології, правової свідомості, однією із форм якої і є правовий світогляд. Формування правового світогляду здійснюється переважно шляхом професійного оволодіння юридичними знаннями під впливом різних складових правової системи.

В Україні протягом останніх десятиліть у контексті удосконалення правової системи, державного устрою триває процес формування новітньої правової

ідеології та правового світогляду, згідно з якими в суспільстві має діяти принцип верховенства права, повага до прав і свобод людини, визнання людини найвищою соціальною цінністю. З іншого боку, одночасно швидкими темпами поширюється правовий нігілізм, зниження рівня правової культури та правової свідомості населення, що переважно є показником делегітимації державної влади, недовіри до органів влади та їх діяльності. Зазначене актуалізує з'ясування функцій правової ідеології, правового світогляду та правосвідомості як одного із чинників правового регулювання суспільних відносин з метою їх упорядкування.

Зазначена проблема є складною та багатоаспектною і вже перебувала у полі зору вітчизняних і зарубіжних учених у різні історичні періоди, починаючи з епохи просвітництва в Західній Європі, коли на зміну феодалному устрою прийшов буржуазний з обмеженням абсолютних монархій конституційними актами. Відповідно на зміну теологічному світосприйняттю прийшло юридичне. Далі – зміна епох супроводжувалась зміною змісту юридичного світогляду, його ціннісних акцентів. Сталим залишалось лише визнання права основним чинником суспільного прогресу.

Сьогодні загальноприйнятим є підхід, відповідно до якого сукупність уявлень, згідно з якими право – рушійна сила суспільного прогресу, називають юридичним світоглядом. Тому без розвитку й удосконалення права, яке забезпечує максимально широкому колу людей рівну міру свободи та захисту основних прав, були б неможливі сучасні індустріальні суспільства з їх високопродуктивним економічним устроєм, широкою політичною демократією, правовою державністю¹.

Таким чином, правовий світогляд формується шляхом усвідомлення суб'єктом правових понять, ідей, принципів, змістом яких є сприйняття права як цінності, що сприяє забезпеченню прав, свобод, справедливості, законності та його верховенства. У підсумку – цілісне уявлення про право, його природу, зміст, призначення у регулюванні суспільних відносин. Відповідно правовий світогляд справляє безпосередній вплив на правову культуру суб'єктів суспільних відносин, що, у свою чергу, сутнісно наповнює правові відносини та правопорядок, може їх змінювати. При цьому зазначені відносини перебувають у зв'язку з економічними, політичними, соціальними, певним чином зумовлені ними та визначені. Правовий світогляд, відбиваючи основні властивості дійсних правових відносин у суспільстві, маючи суб'єктивну та об'єктивну природу, є основою для їх удосконалення шляхом здійснення юридично значущих дій (юридичної діяльності). Таким чином, правовий світогляд у процесі здійснення регулятивної ролі або сприяє правомірній діяльності та правопорядку, або гальмує їх.

Діяльність із удосконалення юридичного регулювання спрямована переважно на вдосконалення чинної системи норм і способів утілення їх у життя; будь-який прогрес у сфері регулювання означає насамперед створення необхідної бази у вигляді відповідної системи норм, вираженої в нормативних актах². Справді ефективна дія системи законодавства може відбуватися лише

у випадку сформованого, сталого правового світогляду та високого рівня правової свідомості суб'єктів законотворчого процесу та усвідомлення його змісту суб'єктами правореалізації, тобто відображення у їх правосвідомості та правовому світогляді.

Насамперед йдеться про правотворчість. Саме сформовані у свідомості суб'єктів законотворчої діяльності моделі поведінки втілюються в нормативно-правових актах. Сутність правового світогляду суб'єктів правотворчості також визначає зміст та перелік прав і свобод громадян, механізм їх реалізації. Тому світоглядний рівень законотворців має визначальне значення для зазначеного процесу. Це, у свою чергу, прямо залежить від отриманих правових знань, професіоналізму, освіченості, у тому числі й правової. Крім того, зміст правового світогляду має відповідати прогресивному розвитку суспільства як меті. Інакше демократичний розвиток держави уповільнюється, а законодавство набуває неправового змісту.

Тут необхідно зазначити про тісний взаємозв'язок правового світогляду та правової ідеології. Загальноприйнятим у юридичній науці є підхід, згідно з яким під правовою ідеологією розуміють сукупність ідей, теорій, концепцій про правову дійсність, зміст яких зумовлений соціально-економічним становищем її носія. Носіями (суб'єктами) правового світогляду та ідеології можуть бути окремі особи, групи осіб, держави та державні утворення.

Сучасний суспільно-політичний стан в Україні багато в чому зумовлений запереченням марксистсько-ленінської ідеології, конституційним закріпленням ідеологічного плюралізму і як наслідок – тривалі ідеологічне провалля, яке спричинило деформацію правового світогляду. Зазначене було типовим для «посттоталітарних держав, де поняття правової ідеології набуло різко негативного забарвлення, адже в патерналістських суспільствах їй відведена особлива роль маніпуляції народом, його свідомістю з метою здійснення завдань, поставлених політичною елітою. Увага акцентується на негативних сторонах явища правової ідеології, наприклад, на її абсолютизації в межах тоталітарного режиму, створення нею ідеологічних міфів та утопій, ідеологізацію всіх сфер життя та інше. На другий план відходять усі позитивні її функції, як-то пізнання, консолідації, формування соціальних цінностей та ідеалів, які могли б зіграти важливу роль у прискоренні проходження державою трансформаційних процесів»³. Крім того, в умовах демократичного транзиту в правовій психології громадян відмічаються залишкові явища правосвідомості тоталітаризму – страх, байдуже чи негативне ставлення до суспільних та державних справ, бажання приховати своє справжнє ставлення до суспільно-політичної ситуації та замкнутість щодо реформ⁴.

Така ситуація стала однією з основних причин кризових явищ, які періодично відбуваються в Україні майже в усіх сферах суспільних відносин. Особливістю для України є також домінування політичної ідеології над правовою, що відволікає увагу громадянського суспільства від вирішення поставлених перед ним завдань. Підкреслюючи їх пов'язаність та не применшуючи значення політичної ідеології, яка базується на багатоманітності політичних

течій, ідей, концепцій, правова ідеологія має нормативний зміст і визначається чинною системою права. Тому значення для суспільства політичної ідеології не є тотожним правовій, оскільки остання має інші завдання та функції.

При цьому слід зазначити, що як правова, так і політична ідеології справляють безпосередній вплив на формування правового світогляду громадян як форми правової свідомості, наповнюючи його зміст.

Подоланням зазначеної кризи, на думку окремих науковців, є формування національної ідеї як сукупності ідей, системи поглядів на об'єднання нації навколо спільної мети, спрямованої на здобуття державності та її подальший розвій⁵. Відповідно, українська національна ідея – це теоретичний вираз самоусвідомлення українським народом своєї самобутності та індивідуальності, власної самоцінності, права на самовизначення та самостійний розвиток, на національну незалежність⁶. На думку О. Тимошенко, національна ідея виникає тоді, коли нація як суб'єкт у своєму духовному та культурному розвитку досягає певного рівня усвідомлення своєї унікальної окремішності серед інших націй і народів світу, необхідності духовного й соціально-політичного самозабезпечення за умов рівноправного спілкування з ними⁷.

Суспільно-політичні, у тому числі й міжнародні, умови розвитку України в історичному контексті свідчать про постійний рух у цьому напрямі. На сучасному етапі йдеться про її утвердження та надання характеру об'єднуючої, консолідуючої державної ідеї, яка оволоділа б свідомістю народу. Складовою правового світогляду сучасного українця має бути самоусвідомлення себе як частини нації, що існує в межах незалежної держави, яка буде своє сьогоднішня і майбутнє на історично перевірених цінностях.

Серед аргументів на користь національної ідеї як засадничого елементу правового світогляду громадян: рівність прав і можливостей усіх громадян; зміна пріоритетів: не боротьба «за» і «проти», а в ім'я розбудови держави; спрямування до загальної мети – духовного піднесення і матеріального добробуту громадян, де держава є інструментом досягнення зазначеного; забезпечення поступовості розвитку державності в Україні як спільності історичної долі всіх народів, що в різні часи мешкали і мешкають на її території, та ін.⁸

Негативно на зазначені процеси впливає історично існуючий розподіл України на західну і східну, які мають значні особливості ментальності, оцінки державотворчих та правотворчих процесів минулого і сучасності, ставлення до верховенства права, законності та ін.

Тож національна ідея через свідомість суб'єкта стає складовою його правового світогляду, здійснюючи ціннісний вплив на процеси правотворчості й правореалізації.

Як зазначалось, правова ідеологія може здійснювати якісно різний вплив на регулювання суспільних відносин – від стимулювання прогресивного поступу суспільства і держави до його уповільнення. В останньому випадку ускладнюються процеси формування конкретної мети державно-політичного розвитку, нових загальнонародських та соціальних ідеалів, навколо яких могла б згуртуватись більшість. Зміст ідеології (консервативної, ліберальної, ради-

кальної) безпосередньо впливає на формування правового світогляду як окремого громадянина, так і держави загалом, у результаті чого формується державна ідеологія і світогляд домінуючої частини населення країни. Зазначене є важливим з огляду на те, що такий світогляд може бути пануючим тривалий час і здійснювати геополітичний вплив на загальносвітові процеси. Відповідно, зміст правового світогляду громадян, ступінь його сталості, зорієнтованість на загальновизнані цінності характеризує суспільно-політичний розвиток у державі загалом.

Тому зміст правової та політичної свідомості, правового світогляду набуває неабиякої актуальності. В умовах постійного науково-технічного прогресу, розвитку нових технологій, особливо у сфері комунікації, прискорюється вплив на формування правових знань, умінь та навичок і, відповідно, змісту правової ідеології, правового світогляду. Важливим у даному аспекті видається існування державної ідеології та її зміст, яка формує масовий правовий світогляд, його ціннісно-правові засади і виміри. Кінець ХХ – початок ХХІ століття характеризується соціально-економічною і політичною нестабільністю, швидкою зміною соціально-політичних відносин, утворенням нових міждержавних об'єднань і організацій та поширенням їх впливу у світовому співтоваристві. Насамперед йдеться про інституції Європейського Союзу, завдяки активній діяльності яких відбувається поширення загальновизнаних міжнародних стандартів у галузі прав людини, європейських цінностей і принципів, які є основою сучасного правового світогляду європейської спільноти.

Тому важливим для ефективного реалізації інтеграційних намірів України є з'ясування світогляду європейської спільноти загалом та її правового світогляду зокрема. Як відомо, для того, щоб здійснити реформування будь-якої сфери суспільних відносин, у тому числі й удосконалення нормативно-правової бази, насамперед потрібне сприйняття і усвідомлення необхідності його проведення суб'єктами цих відносин. Лише в такому разі ці переконання можуть стати складовою правового світогляду окремих громадян та української спільноти (чи переважної її більшості) загалом.

У сучасній науці та міжнародній практиці під загальновизнаними принципами міжнародного права розуміють основні імперативні норми міжнародного права, які приймаються і визнаються міжнародною спільнотою і відхилення від яких є неприпустимим. Перелік основних принципів міжнародного права міститься у Статуті ООН, серед яких: суверенна рівність всіх членів; добросовісне виконання взятих на себе зобов'язань; вирішення міжнародних спорів мирним шляхом; утримання у міжнародних стосунках від загрози силою чи її застосування проти територіальної недоторканності чи політичної незалежності будь-якої держави; надання допомоги ООН в усіх діях, що застосовуються відповідно до Статуту, й утримання від допомоги будь-якій державі, проти якої ООН проводить дії превентивного чи примусового характеру; забезпечення дій держав, які не є членами ООН, відповідно до цих принципів для підтримання міжнародного миру і безпеки; заборона втручання ООН у справи, що належать до внутрішньої компетенції будь-якої держави⁹.

З виникненням Ради Європи, Європейського Союзу вагомим значення набули європейські цінності, принципи та стандарти. Зокрема, викладені в Статуті ООН принципи розвинуті у Декларації принципів, якими держави-учасниці керуються у взаємних стосунках, котра міститься у Заключному акті Наради з безпеки і співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 р. Серед них: незастосування сили або загрози силою; мирне вирішення міжнародних спорів; невтручання у внутрішню компетенцію будь-якої держави; співробітництво держав; рівноправність й самовизначення народів; суверенна рівність держав; сумлінне виконання зобов'язань, прийнятих відповідно до Статуту ООН; непорушність кордонів; повага прав людини й основних свобод, зокрема свободи думки, совісті, релігії та переконання; територіальна цілісність держав.

Ці принципи мають обов'язкову юридичну силу для всіх держав, національне законодавство яких та міжнародні угоди не повинні їм суперечити.

В якості європейських стандартів у галузі прав людини розуміють визнані Європейським співтовариством та зафіксовані в його документах правові норми, які закріплюють права людини та визначають механізми їх реалізації та захисту. Насамперед йдеться про права людини, закон і порядок. Зазначені стандарти містяться в ряді правових актів, які прийняті в рамках Ради Європи, серед яких: Статут Ради Європи 1949 р., Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р., Європейська хартія місцевого самоврядування 1985 р., Рамкова конвенція про захист національних меншин 1995 р. та ін.

Україна – частина європейського простору не лише територіально, а й з правового погляду. Зокрема, Україна як повноправний член Ради Європи та ОБСЄ бере активну участь у розробці та прийнятті правових актів цих організацій, спрямованих на гармонізацію правових систем, зокрема й систем національного законодавства держав-членів. Згідно зі ст. 18 Конституції України зовнішньополітична діяльність України спрямована на забезпечення її національних інтересів і безпеки шляхом підтримання мирного і взаємовигідного співробітництва з членами міжнародного співтовариства за загальновизнаними принципами і нормами міжнародного права. Крім того, відповідно до ст. 9 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Відповідно формування європейського правового світогляду в Україні вже триває, але набуло особливого значення після підписання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони 2014 р., виконання якої неможливе без усвідомлення її важливості та значення для подальшого прогресивного розвитку України та є невід'ємною складовою у формуванні правового світогляду європейського змісту сучасних українців. Поряд із зазначеними якісно-змістовними зрушеннями у світоглядно-ідеологічній сфері існує низка проблемних моментів.

Зокрема, однією з негативних тенденцій формування правового світогляду сучасного українського суспільства є його ідеологізованість, тобто ситуація, коли окрема соціальна група, яка має вплив на засоби масової інформації, про-

понує певну ідеологію і за допомогою різного роду (інформаційного, фінансового, адміністративного та ін. ресурсу) намагається зробити її пануючою, запечерюючи інші ідеологічні доктрини, іноді з проявами агресії. Зазначене проектується на правову свідомість і правовий світогляд суб'єктів законотворчості, потім втілюється у нормативно-правовій базі, а в підсумку безпосередньо впливає на правореалізацію та правопорядок. У такому випадку правовий світогляд може відігравати деструктивну роль у механізмі правового регулювання та гальмувати прогресивний розвиток суспільних відносин, оскільки правовий світогляд суб'єктів, які здійснюють правотворчий та правореалізаційний процеси, опосередковано впливає на формування правових відносин та правове життя суспільства.

1. *Туманов В. Л.* Учення о праве / В. Л. Туманов // <http://www.kursach.com/biblio/0010004/101.htm> 2. *Онiщенко Н.* До питання про правову активність як ознаку громадянського суспільства / Н. Онiщенко // Віче. – 2014. – № 17. – С. 40–44. 3. *Панчук І. О.* Особливості правової ідеології у перехідних суспільствах (транзитних демократіях) у контексті досвіду вітчизняного державотворення / І. О. Панчук // Наукові праці МАУП. – 2014. – Вип. 1. – С. 108. 4. *Панчук І. О.* Правосвідомість як фактор утвердження демократичних основ державного та суспільного ладу України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / І. О. Панчук. – К., 2015. – С. 11. 5. *Небилиця Н. В.* Українська національна ідея: поняття та проблеми сучасного розвитку / Н. В. Небилиця // Культура народів Причорномор'я. – 2004. – № 50. – С. 178. 6. *Возняк С. М.* Національна ідея як концентрований вияв ціннісних орієнтацій українського народу // Духовні цінності українського народу / Возняк С. М. – Івано-Франківськ. – 1999. – С. 63. 7. *Тимошенко О. М.* Національна ідея як філософсько-культурна парадигма духовного відродження України / О. М. Тимошенко // Філософська думка. – 1999. – № 1–2. – С. 101–118. 8. *Небилиця Н. В.* Назв. праця. – С. 177–178. 9. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : zakon.rada.gov.ua/go/995_010

Natalia Parkhomenko. The legal world Outlook as a factor in the formation of an effective system of law and law enforcement

Points to the fact that the legal world Outlook of subjects of public relations is formed by an awareness of the subject of the legal concepts, ideas, principles, contents of which is the perception of the right as values, which promotes rights, freedoms, justice, legitimacy and its rule. In the end-the holistic idea of law, its nature, content and purpose in the regulation of social relations. This emphasises the relationship legal worldview and legal ideology. Emphasizing their integration and not playing down the value of political ideology based on the strength of political trends, ideas, concepts, legal ideology has no normative content and is determined by the existing system of law. Therefore, the value for the society, political ideology is not the same as legal because the latter has other tasks and functions.

Contemporary socio-political status in Ukraine a lot due to the denial of the Marxist-Leninist ideology, constitutional frozen ideological pluralism and as a consequence – long-term ideological chasms, which resulted in deformation of the legal world Outlook. In addition, one of the negative tendencies forming the legal Outlook of modern Ukrainian society is its political ideologizovanist. The output from this would be the formation of a national idea. In accordance with the legal part of the worldview of modern Ukrainian should be consciousness itself as part of the nation that exists within an independent State, which builds its present and future on historically proven values, including European ones.

Legal ideology and worldview can make qualitatively different effects on the regulation of social relations. From stimulation of the progressive advancement of society and the State to his slowing down. The formation of the European legal world Outlook in Ukraine continues but has gained special importance after the signing of the Association Agreement the EU (2014), enforced without awareness of its importance and significance for the further progressive development of Ukraine and is an important component in the formation of the legal world Outlook of the European content of modern Ukrainians.

УДК 340.12

О. Л. БОГІНІЧ,
кандидат юридичних наук

ПРАВОВА ІДЕОЛОГІЯ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

У статті розглядається проблематика правової ідеології в світлі подій, які сталися в Україні під час Революції гідності. Розкриваються окремі причини з сфери правової ідеології, які призвели до цих подій. У контексті зазначеного досліджується ідеологема «розбудова держави» та принцип законності у його контраверсійності з принципом правозаконності. Надаються рекомендації з підпорядкування держави громадянському суспільству, подолання суперечностей між принципом законності та правозаконності в діяльності державних органів.

Ключові слова: *правова ідеологія, розбудова держави, принцип законності, принцип правозаконності.*

Богинич О. Л. Правовая идеология Украины в контексте современных вызовов.

В статье рассматривается проблематика правовой идеологии в свете событий, которые произошли в Украине во время Революции достоинства. Раскрываются отдельные причины из сферы правовой идеологии, которые привели к этим событиям. В контексте изложенного исследуется мифологема «формирование государства» и принцип законности в его контраверсионности с принципом правозаконности. Предоставляются рекомендации по подчинению государства гражданскому обществу, преодоления противоречий между принципом законности и правозаконности в деятельности государственных органов.

Ключевые слова: *правовая идеология, формирование государства, принцип законности, принцип правозаконности.*

Boginich O. Legal ideology of Ukraine in the context of contemporary challenges.

In the article the problems of legal ideology in light of the events that occurred in Ukraine during the revolution of dignity. Disclosed a separate cause from the scope of legal ideology that led to these events.

Keywords: *legal ideology, the development of the state, the principle of legality, the principle protagonist.*

Як відомо, правова ідеологія у її традиційному розумінні є одним із елементів структури правової свідомості, її найбільш важливою складовою – тео-